

Jakob Ellemann-Jensens tale ved Venstres landsmøde

Taler

Jakob Ellemann-Jensen
Formand for Venstre

Dato

19. november 2022

Sted

Herning Kongrescenter

Kære Landsmøde,

Lad mig starte med at sige en stor tak til jer allesammen. Tak for jeres tillid og opbakning til vores parti.

Tak for alle de kræfter, I kastede i den valgkamp, som vi har ført sammen gennem fire hektiske uger.

Det var simpelthen fantastisk at få lov til at rejse rundt i hele Danmark og mærke jeres kampgejst.

At føre valgkamp, når det ind imellem er op ad bakke, det kan godt være ensomt. Men hvert eneste besøg løftede mig og bekræftede mig i, at vores fællesskab i Venstre er noget helt specielt.

Om det var på nogle af de mange kampagnebesøg på alt fra plejehjem, virksomheder og uddannelsesinstitutioner.

Til vores valgrallies i hele Danmark, på gadeaktion i Ringkøbing - med Mads Fugledes fireårige søn, Johannes, i front. Eller om det var VU'ernes fuldstændig forrygende modtagelse til de forskellige TV- debatter.

Om det er i Aarhus, hvor Charlotte meldte sig ind i Venstre og sørgede for god, gammeldags, hjemmelavet mad til VU'erne, fordi hun var så imponeret over, hvor meget de knoklede.

Ja så var entusiasmen og smilene store.

Vil I derfor ikke nok klappe hinanden på skulderen for jeres indsats i valgkampen - eller rettere: valgkampene.

For siden vi så hinanden sidst har vi været i tre valgkampe.

Både den vi kæmpede for et år siden til kommunal- og regionsrådsvalget. Den vi kæmpede i foråret, da det handlede om forsvarsforbeholdet. Og selvfølgelig også folketingsvalget.

Tre valgkampe på et år. Kære Venstre - Tak for jeres kæmpestore indsats i alle tre valgkampe.

***

Til Folketingsvalget gav vi alt, hvad vi havde i os. Det gjorde I, og det gjorde jeg. Men det var bare ikke nok.

Og vi kommer ikke udenom, at valgresultatet blev en skuffelse for os.

Vi vidste godt, at Venstre ville gå tilbage, men alligevel ramte virkeligheden os med et brag.

Og selvom vi kan glæde os over fortsat at være det største borgerlige parti, så er det først og fremmest tabet af gode kolleger i folketingsgruppen, der fylder hos mig.

For det tab vil betyde, at vi skal arbejde endnu hårdere de næste fire år for at rykke Danmark i den rigtige retning.

Og det kan jeg love at vi kommer til at gøre.

***

Som jeg sagde på valgaftenen er en åbenlys del af forklaringen på nederlaget, at Venstre i dag er splittet i tre partier.

Det ændrer selvfølgelig ikke ved, at som formand for Venstre, er det i sidste ende mit ansvar.

Da I valgte mig som formand for tre år siden, var opgaven at få ro på Venstre efter flere år med fløjkrige. Jeg vidste, det ville blive svært. Og det blev det.

Uenighederne fortsatte, og omkostningerne endte med at blive meget høje for vores parti.

Var der ting, jeg kunne have grebet anderledes an? Ja, det var der helt sikkert.

Har der været tidspunkter, hvor jeg var i tvivl om, hvad der var det rette at gøre? Ja. Flere gange. Men min rettesnor har altid været at gøre, hvad jeg tror er det bedste for vores parti.

Og det vil jeg blive ved med.

***

På mit skrivebord hænger der en slidt, gul post-it seddel med ordene - Danmark, Venstre, Regeringen, Jakob.

Ordene står i den rækkefølge. Og rækkefølgen er ikke tilfældig.

Det er en seddel, jeg skrev for en del år siden, da vi sidst havde en borgerlig regering, og jeg netop var blevet politisk ordfører.

Ved forrige folketingsvalg stregede jeg ordet ”regering” ud, så der nu bare står - Danmark, Venstre og Jakob. Men den hænger der stadig.

Den hænger der for at minde mig om, hvad der er vigtigt som politiker. Det er en slags daglig påmindelse om, at verden ikke altid drejer sig om mig.

Men at virket som politiker handler om at være en del af noget større og vigtigere. Og om at bidrage til det.

Det er en påmindelse om, at mit parti kommer før mig selv. Og at mit land altid kommer først. Også før personlige ambitioner.

Som folkevalgt og som formand for Venstre er jeg drevet af pligten overfor vores gamle og stolte parti. Jeg er drevet af at tage ansvar.

Så Venstre kan komme stærkt tilbage. Fordi det vil være det bedste for Danmark.

Det er mit ansvar, og det er min daglige motivation som formand for vores parti.

***

Jeg er klar til at tage fat på opgaven med at bringe Venstre videre fra vores nederlag den 1. november.

Og når støvet engang har lagt sig helt, kommer jeg til at evaluere valgkampen sammen med jer. Hvad gik godt, og hvad gik mindre godt?

Vi Venstre-medlemmer kommer til at have en åbenhjertig samtale om det. Så vi kan blive klogere sammen - og så vi kan komme videre sammen.

***

Uden at foregribe den debat, vil jeg gerne bruge min tale i dag til at dele nogle af mine foreløbige tanker om valgets tale, og hvor det stiller os som parti.

Og så vil jeg også benytte lejligheden til at sige et par ord om den noget specielle situation, som dansk politik befinder sig i lige nu.

For vores landsmøde finder sted midt i nogle ret usædvanlige møder på Marienborg og i Statsministeriet, hvor Venstre sammen med en lang række andre partier er ved at afsøge, hvilke muligheder der er for at føre en ambitiøs reformpolitik for Danmark i de kommende fire år.

***

Men lad mig begynde med valget og med at se indad i den borgerlige opposition.

Det er andet valg i træk, at den blå blok lider et nederlag. Det er anden gang i træk, vælgerne fravælger det blå projekt.

Sammen fik vi blå partier 72 mandater af vælgerne overfor rød bloks 87 mandater. Det er en tilbagegang for blå blok på syv mandater.

Årsagerne til det er mange, men jeg tror ikke, vi behøver en valgforsker for at konkludere, at det borgerlige alternativ har været uklart og forvirrende for vælgerne.

Det er i hvert fald, hvad jeg er blevet mødt med ude på gader og stræder.

Hvem skulle egentligt være statsminister?

Og hvilken politik ville man få med et blåt flertal i stedet for med de røde?

Det er den type spørgsmål, som jeg fik af vælgerne og selvfølgelig også i TV-debatterne og i interviews.

Vi blå partier var ikke i stand til at komme med et enslydende svar på det, og det kan vi i sidste ende kun takke os selv for.

For vi har brugt alt for meget tid på at bekrige hinanden i den blå blok i stedet for at samarbejde. Ikke kun i den forgangne valgperiode, men i de seneste mange år.

Der har bestemt været perioder med stærkt sammenhold, og vi har også skabt flotte resultater som fx landbrugsaftalen sidste år. En aftale, der kun blev til noget, fordi vi stod sammen, stod fast og stolede på hinanden.

Men i stedet for at få den borgerlige kage til at vokse, har vi været for optaget af at spise hinandens stykker.

Jeg siger ikke det her for at hænge nogen partier ud, for det gælder os alle sammen.

***

Det er ikke vejen frem, hvis der igen skal komme en borgerlig-liberal regering i Danmark.

Vi kan ikke styre efter ultimative krav og den laveste fællesnævner blandt de blå partier. Vi er nødt til at give plads til hinanden.

For vi er forskellige partier.

Derfor er der heller ikke ét samlet borgerligt projekt blandt de blå partier. Ligesom der heller ikke er ét parti, der har patent på det borgerlige projekt.

For borgerligheden er både liberal, konservativ, national og social. Det er de forskellige strømninger i det borgerlige Danmark, og vi vægter hver især de enkelte dele forskelligt.

Derfor må det også være udgangspunktet for vores samarbejde. At vi anerkender de forskelle, og at vi giver plads til dem.

***

I mange år var det udlændingepolitikken, der var bindeleddet mellem os. Men i dag er det mere uklart, hvor fællesmængden ligger.

For verden udvikler sig, og de politiske positioner er i konstant bevægelse. En stram udlændingepolitik er for eksempel blevet normalt i Folketinget. Og heldigvis for det.

Det stiller selvfølgelig krav til, at vi også udvikler os.

Når jeg ser på de borgerlige partier, så kan jeg godt se en fællesmængde, som kunne udgøre et fundament for et blå samarbejde, hvis vi ville.

Det er respekten for individet og borgerens frie valg.

Det er troen på det personlige ansvar i stedet for, at staten skal løse alle problemer.

Det er et velfærdssamfund, som giver plads til det private og frivillige initiativ.

Det er en ansvarlig økonomisk politik. En skat der ikke er for høj og en respekt for det erhvervsliv, der skaber arbejdspladserne.

Så langt er vi enige.

Men vi burde også kunne nå til enighed om en ambitiøs grøn omstilling, hvor Danmark går forrest med de nye løsninger, og hvor vi afleverer et grønt og succesfuldt land med masser af muligheder til den næste generation.

Vi deler også en dyb kærlighed til hele Danmark - til de danske traditioner og den danske kultur. Det burde være muligt samtidig med at vi har et blik for vores rolle i en global verden.

For det danske og det internationale. Det er noget, som vi tidligere kunne forene i det borgerlige Danmark, men som i dag bliver set som modsætninger.

På samme måde deler vi en vilje til at opruste militært for at passe på Danmark, men ikke altid viljen til at engagere os internationalt.

Så deler vi borgerlige partier også en udlændingepolitik, som er stram, så vi ikke svækker sammenhængskraften herhjemme.

Og som er konsekvent, så vi stiller tydelige krav til dem, som kommer til Danmark. Krav om selvforsørgelse og en nultolerance overfor kriminalitet.

Men vi burde også dele en udlændingepolitik, som åbner Danmark for udlændinge, der vil arbejde her - og hvor vi er taknemmelige for det.

En udlændingepolitik, hvor voksne danskere kan bo og leve med dem, de elsker, her i Danmark. Det er vi ikke lykkedes med i dag, men det bør vi rette op på.

Så burde vi også være enige om en politik, hvor man er ærlig om, at hvis Danmark skal fortsætte med at være et fantastisk land med muligheder for alle, så kræver det politisk vilje og mod til at gennemføre reformer og skabe forandringer.

Også selvom det kan være upopulært.

Og sidst, men mindst lige så vigtigt, så skal vi have en tilgang til politik, hvor vi kalder en spade for en spade og taler op til danskerne.

Alt det bør for mig at se være den borgerlige fællesmængde i en ideel verden.

***

Men vi må også konstatere, at sådan er det ikke. Derfor er det min klare overbevisning, at Venstre i højere grad skal stå i egen ret.

Sådan som jeg formulerede det på Venstres sommergruppemøde for over lidt to år siden. Og vi skal stå meget skarpere i danskernes bevidsthed, end vi gør i dag.

Selvfølgelig med respekt for vores samarbejdspartnere og deres ret til at mene noget andet end Venstre, men med en større selvstændighed som parti.

For det går ikke, at Venstre kun kan være summen af det, som de blå partier kan blive enige om. ***

Det betyder også, at så længe der er et markant rødt og lilla flertal i Danmark bestående af venstrefløj og Moderaterne, så skal Venstre orientere sig mod de partier, som ønsker at påvirke udviklingen af Danmark.

Det skal vi gøre ved at søge kompromisset i stedet for at lægge armene over kors i en opposition, der ikke har mandaterne med sig.

Det, mener jeg, bør være Venstres rolle i de kommende fire år.

For der er et før og et efter folketingsvalget, som vi må forholde os til.

Folketinget er ikke længere delt i enten rød eller blå blok. Der er nu tre forskellige blokke – blå, rød og lilla.

Dansk politik er i forandring. Men der er altid én konstant.

Og det er, at Venstre vil søge indflydelse og skabe resultater for danskerne med et klart afsæt i vores borgerlige-liberale værdier. Præcis som vi har gjort det gennem mere end 150 år.

Det håber jeg, at flest muligt af de blå partier vil være med til. Men det er ikke op

til mig. Tiden må vise, hvor mange, der vil det.

***

Indtil da, skal vi i Venstre fortsætte med at gøre os gældende og udvikle konkrete og liberale svar på tidens store udfordringer.

Vi skal i højere grad tage udgangspunkt i danskernes hverdag, og vi skal være mindre optaget af den taktiske positionering på Christiansborg blandt Folketingets mange partier.

Så skal vi også være mere modige.

Vi er i politik for at mene noget og for at forandre - så lad os gøre det.

Vi skal sætte vores egne dagsordener i stedet for at forholde os til andres.

Så vi definerer os selv, i stedet for at lade andre sætte mærkater på os.

Jeg tror det værste, vi kan gøre i den nuværende situation er at blive handlingslammede og febrilsk vogte om de mandater, som vi er givet af vælgerne.

Hvis vi skal være et større parti igen, så skal vi også turde noget og være klar til at sætte os selv på spil. For som jeg sagde det på valgaftenen, så er en stemme på Venstre aldrig spildt.

Til de 470.546 danskere som stemte på Venstre. Tak for jeres stemme.

I kan regne med, at vi kommer til at kæmpe benhårdt for at få vores politik gjort til virkelighed.

Så I vil stemme på Venstre igen og selvfølgelig også opfordre naboen til at gøre det samme.

***

På valgaftenen bed jeg mærke i en bestemt udtalelse fra Socialdemokratiets

formand. Hun konstaterede med glæde, at nu var der kun ét folkeparti tilbage i Danmark - nemlig Socialdemokratiet.

Det var selvfølgelig et slet skjult spark over skinnebenet til Venstre. Men Mette Frederiksen - der tager du fejl.

For nok er vi gået tilbage, men Venstre er fortsat et bredt og folkeligt parti.

Ja, mandaterne er godt nok blevet færre, men vores politiske DNA er stadig intakt.

Venstre er ikke et parti kun for bestemte særinteresser, eller et parti for ansatte i enten den offentlige eller private sektor.

Vi er heller ikke et parti kun for de unge eller kun for de gamle. Vi er et parti for hele Danmark.

For advokaten på Frederiksberg og for lastvognsmekanikeren i Vestjylland, som vores gruppeformand Thomas Danielsen engang udtrykte det i et ophedet øjeblik.

Vi er et parti, som er optaget af helheden. Vi mener tingene skal hænge ordentligt sammen og ramme den rette balance.

Der er i dag en overflod af partier, som er optaget af at være for de få, eller af helt bestemte enkeltsager. Det kommer vi ikke til at være i Venstre.

***

Vi er i stedet et parti for hele det arbejdende Danmark.

For de mange, mange mennesker, der står op hver morgen, og som er med til at skabe værdi for vores land. Eller som allerede har gjort det gennem et langt liv, og som nu nyder deres alderdom.

Dem som går på arbejde. Om det så er i en virksomhed i produktions-Danmark, eller om det er i det offentlige.

De steder, hvor der bliver ydet en kæmpe indsats til gavn for os alle sammen hver eneste dag. Dem som tager et personligt ansvar, og som er med til at drive vores land fremad.

Det er de danskere, som udgør det store flertal, men som alligevel ofte bliver overset i valgkampene, hvor det meste handler om dem, som ikke kan selv, og som skal hjælpes på den ene eller anden måde.

Det skal vi gøre bedre.

Venstre er deres stemme. De skal høre os klart og tydeligt. Og de skal vide, at vi har blik for samfundskontrakten med dem.

Så når man går på arbejde og bidrager til fællesskabet, så kan man også regne med, at der er penge nok på kontoen, når skatten er betalt.

At man er fri til at leve sit liv, som man vil. Og at servicen har en ordentlig kvalitet i det velfærdssamfund, som man er med til at betale for.

Det er Venstres rolle at sikre det som et bredt og folkeligt parti.

***

Det fører mig til mit sidste punkt i min tale.

For som I har kunnet læse i aviserne, er der i disse dage en række møder på Marienborg og i Statsministeriet med en lang række partier og herunder selvfølgelig Venstre.

Det er møder med Socialdemokratiet for bordenden. Og det forventer jeg ikke bliver lavet om.

For flere af de borgerlige partier har efter valget afvist at støtte et regeringssamarbejde, der involverer Moderaterne eller Det Radikale Venstre. Og vi har heller ikke kunnet enes om en kongelig undersøger fra borgerlig side.

Derfor er vi ikke i nærheden af et alternativt flertal til Mette Frederiksen som statsminister. Det er situationen i dansk politik.

Og det er derfor også afsættet for Venstres muligheder her efter valget.

***

Møderne på Marienborg vil jeg ikke gå så langt som til at kalde for egentlige regeringsforhandlinger. Det er snarere sonderinger eller samtaler, der skal afsøge, om der er et reelt reformflertal i Danmark.

Om det flertal kan gøres til virkelighed afhænger i sidste ende af, hvordan Socialdemokratiet vælger at stille sig i forhold til de udfordringer, som Danmark står overfor.

Om de for alvor er klar til at tage skridtet mod Venstre og de andre borgerlige partier.

Om de er klar til at tage skridtet væk fra det, de har bedrevet de seneste tre et halvt år, og hen mod en ansvarlig økonomisk politik.

Og hvis det er det, Socialdemokratiet vil – kigge mod det borgerlige Danmark.

Hvis de virkelig mener, at der er opstået en mulighed for at sætte Danmark foran alt andet.

Lave reformer, som fremtidssikrer Danmark. Så vi kan aflevere et bedre samfund til næste generation.

Hvis Socialdemokratiet sammen med Venstre vil definere, hvad der er det rigtige at gøre for Danmark - ikke bare i forhold til de næste fire år, men i forhold til de næste ti eller tyve år.

Ja, så skal vi tænke os godt om – og overveje grundigt hvordan vi vil være med. Den beslutning skal vi træffe på et oplyst grundlag. Det har vi ikke endnu.

Derfor skal vi i Venstre teste reformviljen blandt de andre partier i Folketinget og ikke mindst i Socialdemokratiet. Det er det, som vi er i gang med lige nu.

Jeg vil søge indflydelse på vegne af vores vælgere, og jeg vil finde ud af, hvor langt det kan bære i den situation, vi befinder os i.

For jeg har noteret mig, at Socialdemokratiet i valgkampen pludselig lagde op til at føre en helt ny politisk kurs.

Der blev både talt om skattelettelser, om frit valg og om reformer af den offentlige sektor. Alt sammen interessante temaer for enhver venstremand.

Derfor er det naturligt at følge op på mulighederne for et samarbejde. Uanset om det bliver med Venstre i regering eller i opposition.

Det, synes jeg, er det ansvarlige at gøre. For Danmark og for Venstre. For Venstre er og bliver et indflydelsesparti.

***

Det er det særligt i den alvorlige situation, hvor vi ser ind i en økonomisk krise. Med konkurser og fyringsrunder. Med stigende renter og en galopperende inflation.

Det kan alle danskere mærke, og det bliver ikke nemt for nogen.

Det vil kræve økonomisk ansvarlighed at få Danmark godt igennem det, så vi kommer stærkere ud på den anden side.

Og det vil kræve reformer, der letter skatten, og som skaffer mange flere dygtige mennesker til vores arbejdsmarked.

Samtidig står vi overfor store udfordringer med et sundhedsvæsen, som er ved at sande til, og hvor personalet flygter.

Vi har i dag en offentlig sektor, som halter gevaldigt på flere områder, og som kommer under et endnu større pres de næste årtier.

Det bliver vi nødt til at gentænke på et dybere plan, da problemerne ikke bare kan løses med flere penge, som jo er venstrefløjens eneste bud.

Også det vil kræve gennemgribende reformer, som både løser udfordringen med mangel på arbejdskraft, og som giver nye og frie rammer til vores

velfærdssamfund.

Så vi skaber en konkurrence om at levere den bedste kvalitet til danskerne. Og så vi giver danskerne mere frihed og flere muligheder.

Samtidig står vi overfor en række afgørende beslutninger i forhold til den grønne omstilling. Der er for eksempel nu et flertal for en CO₂-afgift for landbruget.

Men der er også en kæmpe stor uenighed om, hvorvidt det må føre til tab af arbejdspladser, eller om vi skal designe en afgift, så den rent faktisk bidrager positivt til fødevareerhvervets grønne udvikling.

I Venstre mener vi selvfølgelig det sidste.

Og så har jeg slet ikke nævnt den helt afgørende og bundne opgave med at opruste dansk forsvar, så vi igen kan forsvare vores eget land, og så vi kan være en troværdig allieret i NATO og i EU's forsvarssamarbejde.

Så vi kan tage et ansvar for vores egen sikkerhed i en situation, hvor der er krig i Europa. Så man kan regne med Danmark igen.

***

Udfordringerne tårner sig op, og vi står overfor svære politiske beslutninger, hvis vi skal ruste Danmark til fremtiden.

Hvis Danmark skal godt igennem det, så kræver det en ansvarlig økonomisk politik, en reformvilje, og at Socialdemokratiet kigger mod de borgerlige partier i stedet for at bruge sit røde flertal.

Det er endnu meget usikkert, hvor det hele ender.

For det er ikke kun politiske uenigheder, der står i vejen.

Også tilliden halter mellem Socialdemokratiet og Venstre efter den seneste valgperiode.

Og tillid er ikke noget, man kan aftale at have. Det er kun noget, man kan opbygge og gøre sig fortjent til over tid.

Og helt ærlig; det er ikke sikkert, vi kan komme overens. Og det kan sætte en begrænsning på, hvor tæt et samarbejde kan blive.

Også det må tiden vise.

***

Jeg ved godt, at mange af jer synes, det er en speciel situation, vi står i lige nu.

Jeg forstår godt der er mange uafklarede spørgsmål. Og jeg forstår også godt, hvis man savner en hurtig afklaring.

Men jeg beder jer om at være tålmodige.

Vær tålmodige, så jeg kan afsøge, hvordan vi bedst stiller Venstre de kommende fire år, og hvordan vi får den størst mulige indflydelse på dansk politik.

***

Og mens I venter på det, så skal I ikke være et øjeblik i tvivl om, hvad der vil være det styrende for mig.

For som i andre svære situationer, vil jeg stå på vores fælles liberale værdier, og jeg vil gøre det, som jeg mener, tjener os bedst. Som parti og som land.

Danmark – Venstre – Jakob.

Sådan står der stadig på min seddel. Og det kommer jeg til at holde fast i.

For politik handler om mere end jagten på magten.

Det handler om at tage ansvar. Ansvar for hinanden og for vores land.

Det vil jeg gøre med respekt for det stærke fællesskab og den lange historie, som vi deler i Venstre. Tak skal I have.

Kilde

Altinget.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Nomineret til Årets Danske Tale 2023, Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jakob-ellemann-jensens-tale-ved-venstres-landsmoede-2022>